

**ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α 1955 – 59
ΣΤΟ Θ.Ο.Ι ΚΥΠΕΡΟΥΝΤΑΣ
31.3.2014**

*«Δεν αργεί να καρπίσει τ' αστάχυ
δε χρειάζεται μακρύ καιρό
για να φουσκώσει της πίκρας το προζύμι,
δε χρειάζεται μακρύ καιρό
το κακό για να σηκώσει το κεφάλι»*

έγραφε ο Γιώργος Σεφέρης δύο χρόνια πριν την έκρηξη του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ, στο ποίημά του «Σαλαμίνα της Κύπρος», αφήνοντας να αιωρείται έντονα το προμήνυμα για τον επερχόμενο ξεσηκωμό του Κυπριακού Ελληνισμού.

Τον ίδιο ξεσηκωμό για λευτεριά, που ο παμβαλκανικός Ρήγας Φεραίος οραματιζόταν συγγράφοντας τον Θούριο του. Τις τρομερές στροφές του οποίου, οι Έλληνες πολεμιστές του 1821, σαν προσευχή κρατούσαν σφικτά στα χείλη την ώρα των μαχών.

Ελληνίδες Έλληνες
Εκλεκτοί προσκεκλημένοι,
Κυρίες και Κύριοι,

Γι' αυτούς τους μεγάλους αγώνες του Έθνους συγκεντρωθήκαμε σήμερα εδώ. Ανακαλούμε στη μνήμη θύμησες του παρελθόντος, τιμούμε και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη και τον θαυμασμό μας στις ηρωικές γενιές του 1955 -59, που υπέμειναν τα πάνδεινα, αλλά κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της ελευθερίας στις καρδιές τους.

Ηρωισμό και αυταπάρνηση επέδειξαν τα αμούστακα νιάτα της Κύπρου, κατά τον απελευθερωτικό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α ενάντια στον αγγλικό αποικιοκρατικό ζυγό. Ο ξεσηκωμός των Κυπρίων αγωνιστών, ανέδειξε το καθαρίο σφρίγος της ατόφια ελληνικής ψυχής. Τα μπαρουτοκαπνισμένα λαγκάδια της πολύπαθης κυπριακής γης αντιβούσαν την λαϊκή αποφασιστικότητα για λευτεριά.

Οι εκκωφαντικές εκρήξεις, που δονούσαν συθέμελα απ' άκρου εις άκρον το νησί, διατράνωναν την ασυμβίβαστη διάθεση και την πέρα από κάθε θυσία, απόφαση του λαού, για απελευθέρωση και ενσωμάτωση στον εθνικό κορμό.

Οι Έλληνες της Κύπρου πολεμώντας με σθένος, θυσίασαν την ίδια τη ζωή τους στο βωμό της ελευθερίας, θέτοντας τα ιδανικά και τις αξίες της φυλής πάνω από το προσωπικό συμφέρον. Επέδειξαν περίτρανα σε όλους τον τρόπο που πολεμά ο Έλληνας για την εθνική ανεξαρτησία, γεμίζοντας σελίδες δόξας και τιμής.

Με συγκίνηση, η μνήμη ανατρέχει στο παρελθόν και συναντά τις υπέροχες εικόνες των ανδρών που έκλεισαν το μάτι στο θάνατο, προσφέροντας τα σώματά τους θυσία στο βωμό

της ελευθερίας. Με ιδιαίτερο θαυμασμό προσκυνούμε τις ιερές γυναικείες μορφές των μανάδων, που δίδασκαν με ευλάβεια στα παιδιά τους να φωνάζουν το «Μολών Λαβέ» και τους έστελναν με τις ευχές τους να γίνουν παρανάλωμα της φωτιάς στα κρησφύγετα της αντίστασης.

Αναντίλεκτα, ο αγώνας της ΕΟΚΑ έχει την ουσία και τις διαστάσεις ενός θαύματος. Η μέχρι τότε πιθανή αντίδραση στην ογκωδέστατη Βρετανική Αποικιοκρατική Δύναμη, θα οδηγούνταν με βεβαιότητα στην αποτυχία και στην κατάπνιξη. Παρ' όλα αυτά, η μεθοδικότητα προετοιμασίας του αγώνα, σε συνδυασμό με την καθολική εξέγερση των Ελλήνων της Κύπρου, την αγωνιστικότητα και τη θέληση για κατάλυση των δεσμών της σκλαβιάς, έφερε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Οι λεβέντες αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α, αντιτάχθηκαν στον ποσοτικά και ποιοτικά υπέρτερο εχθρό. Ήταν το ξέσπασμα ενός ταλαιπωρημένου λαού. Ο Κύπριος του χωριού και της πόλης, αρματώθηκε, έγινε πολεμιστής σε ένα ασυμβίβαστο αγώνα, επαναστάτησε απέναντι σε ένα εχθρό που είχε τα πάντα, στρατό, χρήματα και την υπεροχή του κυρίαρχου.

«Των Ιώνων μας ρήμαξε. Των Ιώνων ο ναύφρακτος Άρης. Ο άνισος. Θέρισε τις ακτές. Θέρισε τη μαύρη άπλα της θάλασσας», θα αναφωνήσει ο Ξέρξης στους Πέρσες του Αισχύλου, θρηνώντας την καταστροφή του πολυάριθμου και χρυσαρμάτωτου στόλου του. Η ιστορία επαναλαμβάνεται.

Τα παλικάρια μας διεκδίκησαν το δικαίωμα της ελευθερίας, της αυτοδιάθεσης του κυπριακού λαού και της συνέχισης των εθνικών προσανατολισμών και οραματισμών. Το προαιώνιο πρόσταγμα της πανάρχαιας Ελληνικής μας ιστορίας, αντηχεί στις καρδιές των Ελλήνων της Κύπρου με το εθνικό κάλεσμα για ανυποχώρητο ένοπλο αγώνα μέχρι την τελική δικαίωση.

Το όραμα της ελευθερίας και της Ένωσης με την Ελλάδα μεταλαμπαδεύτηκε από μορφές αέρινες και εμβληματικές. Η αγανάκτηση των Ελλήνων της Κύπρου έφτασε στο αποκορύφωμα. Στην ορεινή Κύπρο, οι απάτητες χαράδρες φιλοξενούν στοργικά τους πολεμιστές. Οικογένειες μετατρέπουν τα σπίτια τους σε κρυψώνες και υποδέχονται τους καταζητούμενους ήρωες. Μέσα εκεί ζυμώνεται το μεγαλείο του αγώνα. Με πενιχρά μέσα, λιγοστά όπλα και καθόλου στρατιωτική εκπαίδευση, οι αγωνιστές προσπαθούν να προετοιμαστούν για τον αγώνα. Δεν ξέρουν να χειρίζονται τις εκρηκτικές ύλες και την πυρίτιδα. Σκοτώνονται καθώς κατασκευάζουν τις αυτοσχέδιες βόμβες και τις παγίδες. Περπατούν στα βουνά μέρα και νύχτα. Ζουν κατατρεγμένοι στην γη που τους μεγάλωσε, κυνηγημένοι και επικηρυγμένοι. Ταλαιπωρούνται, κρυώνουν, πεινούν. Πεθαίνουν μακριά από τις οικογένειές τους. Πεθαίνουν, αλλά δίνουν ζωή με το θάνατό τους στον αγώνα του Έθνους. Ζουν με τη θυσία τους στη ψυχή των υπολοίπων που κρατούνται φυλακισμένοι και εξαθλιωμένοι στις φυλακές των Άγγλων.

Για τους κρατούμενους, τα λόγια της Αγίας Γραφής απαλύνουν τον πόνο των βασανιστηρίων και διώχνουν την ψυχική καταρράκωση. Παραμένουν αλυσοδεμένοι χειροπόδαρα, αλλά νιώθουν ότι βρίσκονται στο πιο ψηλό σκαλοπάτι της ανθρωπότητας, ατενίζοντας από εκεί πάνω το τοπίο της κυπριακής ελευθερίας. Στη ψυχή τους φυλακίζουν

κομμάτια της Αγίας Γραφής, στην καρδιά τους κτυπά ισχυρότερο το σύνθημα της λευτεριάς. Τί κι αν οι Άγγλοι τους εξευτελίζουν, τί κι αν ζουν βασανισμένοι και εξαθλιωμένοι, συλληφθέντες στα φοβερά μπουντρούμια της Ομορφίτας, στα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς και στις Κεντρικές Φυλακές. Ο αέρας της λευτεριάς χαϊδεύει απαλά τα πρόσωπά τους. Γνωρίζουν ότι πολεμούν για την Ελλάδα, για το Θεό τους, για την οικογένεια, για τα παιδιά τους, για τη ανεξαρτησία και τη θεμελίωση του κυπριακού κράτους.

Ελληνίδες, Έλληνες

Η ΕΟΚΑ δεν κάμφθηκε, δε νικήθηκε, άντεξε και προσέφερε στην Κύπρο την απελευθέρωση και την ανεξαρτησία. Παρά τις θυσίες των ηρώων, η Κύπρος του σήμερα δεν μοιάζει με το ελεύθερο ελληνικό νησί για το οποίο θυσιάστηκαν οι πρόγονοί μας.

Σαράντα χρόνια μετά την τραγική εισβολή του 1974, ακόμα οι πληγές μένουν ανεπούλωτες. Τα συρματοπλέγματα της κατοχής, κρατούν μοιρασμένη την πατρίδα μας, παρατείνοντας το αφόρητο δράμα των συγγενών των πεσόντων και αγνοουμένων μας. Οι μνήμες της προσφυγιάς, νωπές ακόμα ταλαιπωρούν τους χιλιάδες εκτοπισμένους μας.

Παρά το δύσκολο και ασταθές περιβάλλον, με το δράμα της τουρκικής εισβολής και της παρατεταμένης κατοχής να ταλαιπωρεί το λαό μας, εμείς συνεχίζουμε τον ατελείωτο αγώνα της δικαίωσης που θα οδηγήσει στη λύση του Κυπριακού. Μια λύση που θα διασφαλίζει τη σταθερότητα, θα σέβεται πλήρως τα ψηφίσματα του Ο.Η.Ε και τις αρχές και αξίες της Ε.Ε, θα συνάδει με το Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο και θα κατοχυρώνει τα αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των πολιτών. Θα προωθήει τη συνύπαρξη, τη συνδημιουργία και την ευημερία, στα πρότυπα ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού κράτους.

Προσδοκούμε μια Κύπρο επανενωμένη, χωρίς συρματοπλέγματα, απαλλαγμένη από τα κατοχικά στρατεύματα και τους εποίκους, που να εγγυάται την επιστροφή όλων των νόμιμων κατοίκων στις πατρογονικές τους εστίες και την ομαλή συμβίωση.

Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση έχει αναλάβει μια νέα εντατική πρωτοβουλία προώθησης των προσπάθειών επίλυσης του Κυπριακού. Η επανεκκίνηση των διαπραγματεύσεων σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας περιόδου για το Κυπριακό. Όλες οι ενέργειες χαρακτηρίζονται από μεθοδικότητα και συνέπεια. Αυτή η κοπιαστική προσπάθεια, ειδικότερα εν μέσω οικονομικής κρίσης, έχει επιτύχει την ανατροπή του αρνητικού κλίματος και τη δημιουργία εκείνων των προϋποθέσεων, οι οποίες επιτέλους θα τερματίσουν την κατοχή και τη διαίρεση της πατρίδας μας.

Οφείλουμε όλοι να αναλογιστούμε την κρισιμότητα των στιγμών και να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της πατρίδας και της ιστορίας. Να απορρίψουμε κάθε διχαστικό σύνδρομο του παρελθόντος, να ενώσουμε δυνάμεις και να συνεργαστούμε για την εξεύρεση μιας λειτουργικής λύσης.

Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι, η προσπάθεια η οποία καταβάλλεται, πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο ενός συλλογικού και πολύπλευρου εθνικού αγώνα, στον οποίο άπαντες, οφείλουμε να συμμετάσχουμε ενωμένοι και αδιάσπαστοι, με γνώμονα το κοινό καλό της Κύπρου μας.

Ελληνίδες, Έλληνες

Με ευλάβεια ανακαλούμε στη μνήμες του παρελθόντος, υμνούμε και γινόμαστε κοινωνοί του μεγαλείου της απόφιας ελληνικής ψυχής. Η λήθη των καιρών δεν έχει καταφέρει να σκιάσει τα αγνά μηνύματα λευτεριάς και επαναστατικότητας που εκπέμπουν οι αγέρωχες μορφές των ηρώων μας.

Είναι πλέον καιρός, να ακολουθήσουμε κοινή πορεία για να αντιμετωπίσουμε τις μελλοντικές προκλήσεις με σθένος και παρρησία. Ιερά παραδείγματά, οι αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. Με την μαχητικότητα και την ανιδιοτελή τους θυσία πότισαν το δέντρο της ελευθερίας. Οι αέρινες φιγούρες και οι εξαίρετοι χαρακτήρες τους, θα παραμένουν πάντα ζωντανές στις καρδιές μας.

Υποσχόμαστε ότι, υπερήφανα θα συνεχίσουμε τον αγνό εθνικό αγώνα, μέχρι να ανατείλει η λευτεριά και η επανένωση της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.